

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ BIC

Μπήκα στο σπίτι και βρήκα τη γυναίκα μου να χαμογελά.

Ύστερα είδα τον κουνιάδο μου και τη γυναίκα του, χαμογελαστούς και τους δύο.

Τέλος, βρήκα τους γιους μου, που είχαν έρθει από τη Βενετία με τις γυναίκες τους, χαμογελαστούς κι αυτούς.

Και δίπλα μου στεκόταν η κόρη μου.

Ήταν η μόνη που δεν χαμογελούσε.

Μου ζήτησαν να καθίσω στο σαλόνι, σε μια πολυθρόνα, σχεδόν σαν να ήμουν καλεσμένος στο ίδιο μου το σπίτι, και μου έφεραν έναν καφέ.

Όλοι χαμογελούσαν.

Για μια στιγμή σκέφτηκα ότι είχαμε κερδίσει το λαχείο.

Όμως δεν έχω παίξει ποτέ τυχερά παιχνίδια.

Γεννήθηκα ήδη τυχερός.

Πέρασαν περίπου δέκα λεπτά και κανείς δεν μίλησε.

Ζήτησα να πάω στο μπάνιο, αλλά το αίτημα απορρίφθηκε.

Τι συνέβαινε που εγώ δεν το ήξερα;

Χτύπησε το θυροτηλέφωνο.

Η Giorgia απάντησε και ύστερα γύρισε προς τη μητέρα της.

«Αυτή είναι. Είναι ήδη εδώ».

Όταν άνοιξε η εξώπορτα της πολυκατοικίας, κι εμείς μέναμε στον πρώτο όροφο, η όσφρησή μου έπιασε ένα γνώριμο άρωμα.

Το ήξερα.

Αλλά τι γύρευε εδώ;

Μπήκε στο σπίτι και χαιρέτησε τη γυναίκα μου με ένα απλό ciao.

Μόνο αυτό μου έλεγε ότι δεν ήταν η πρώτη τους συνάντηση, και λίγα δευτερόλεπτα αργότερα πήρα την επιβεβαίωση.

«Γεια σου, Nando. Πήρες το γράμμα μου; Πλήρωσες τον λογαριασμό του ξενοδοχείου; Θυμήσου: αυτό δεν έχει τελειώσει ακόμα».

Μέσα σε εκείνο το δωμάτιο υπήρχαν περισσότεροι άνθρωποι απ' όσους είχα δει σε κάποιες κηδείες, κι όμως ήμουν ακόμα ζωντανός.

Αν και ίσως μόνο για λίγο ακόμα.

Η γυναίκα μου με παρακάλεσε να μείνω ήρεμος, να χαλαρώσω και να ακούσω.

«Δεν ξέρεις ποια είναι στ' αλήθεια η Chanel.

Νομίζεις ότι είναι μια μεσάζουσα, μια Γαλλίδα συνάδελφος, η γυναίκα που συνόδευσε εσένα και τις έξι μετόχους στο Παρίσι, εκείνη που σου έφτιαξε τις επαφές, που παρακολουθούσε κάθε σου κίνηση, που σε προκαλούσε με οικειότητα και δεν πήρε ποτέ απάντηση.

Δεν ξέρεις όμως ποια είναι στ' αλήθεια».

Ρε γαμώτο, σκέφτηκα.

Τι σενάριο έχουν γράψει γύρω μου;

«Είναι η κόρη της βασικής μετόχου, της ίδιας γυναίκας με τη μητέρα της οποίας πέρασες ώρες συζητώντας.

Έμεινε στο παρασκήνιο όλο αυτό τον καιρό.

Παρακολουθούσε.

Άκουγε.

Ήταν η εφεδρεία.

Και τώρα έπαιξαν το τελευταίο χαρτί.

Το έβδομο.

Τα ξέρουμε όλα.

Την απίστευτη προσφορά που σου έκαναν.

Την άρνησή σου.

Και υπάρχει κάτι που θέλουμε όλοι μαζί να σου πούμε».

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Η γυναίκα μου συνέχισε:

«Εξήγησα στη Chanel ότι, ακόμα και ύστερα από τριάντα τρία χρόνια γάμου, δεν έχω καταφέρει ποτέ να σε κάνω να κάνεις κάτι που δεν θέλεις.

Είσαι πεισματάρης, δύσκολος και κάποιες φορές αδύνατος.

Είσαι όμως κι ένας άντρας με χαρακτήρα και αρχές.

Τα χρήματα δεν ήταν ποτέ το πρόβλημά σου.

Όλα ξεκίνησαν σαν ένας τρόπος να διαφυλαχτεί μια μνήμη, όχι για να χτιστεί μια επιχείρηση.

Αλλιώς θα είχε πουλήσει το έργο στον περιπτερά της γωνίας.

Αυτός πληρώνει για τον άντρα μου περισσότερα από την Amazon, αν και δεν είμαι σίγουρη αν είναι συγγενής του Bezos».

Όλοι γέλασαν.

Καθώς η συνάντηση τελείωνε και η Chanel προχωρούσε προς την πόρτα, γύρισε άλλη μια φορά.

«Πες μου, Nando.

Γιατί ξέφυγες από την ομάδα ασφαλείας στο Παρίσι και δεν μας άφησες ποτέ να μάθουμε πού έμενες; Και μάλιστα, αφού το όνομά σου δεν ήταν καταχωρισμένο σε κανένα γαλλικό ξενοδοχείο;»

Χαμογέλασα.

«Μόνο για έναν λόγο.

Έπρεπε να προστατευτώ από επτά γυναίκες.

Γιατί είναι η αδυναμία μου».

Ferdinando